

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov **1/ Z., 2/ I.**, oboch bývajúcich v M. a zastúpených JUDr. P., advokátom so sídlom v P., proti odporcovi **P.**, so sídlom vo V., IČO: X., zastúpenému JUDr. C., advokátom so sídlom v P., **o uloženie povinnosti zdržať sa zásahov do vlastníckeho práva navrhovateľov a iné**, vedenej na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 5 C 145/2008, o dovolaní navrhovateľov proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 29. apríla 2009 sp. zn. 5 Co 59/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Navrhovatelia **1/, 2/** sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť odporcovi 71,93 € trov dovolacieho konania k rukám JUDr. C., advokáta so sídlom v P., do 3 dní.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Partizánske rozsudkom z 10. decembra 2008 č.k. 5 C 145/2008-364 zamietol návrh navrhovateľov, ktorým sa domáhali voči odporcovi uloženia povinnosti zdržať sa pri výkone ich spoluvlastníckych práv k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. X. k.ú. M. pachmi a inými imisiami z objektov živočíšnej výroby nachádzajúcich sa na parcele č. X., zapísanej na liste vlastníctva č. X. k.ú. M. a tiež uloženia povinnosti do 60 dní od právoplatnosti rozsudku na vlastné náklady vykonať opatrenia na odvrátenie škody hroziacej navrhovateľom, a to vybudovať po obvode svojho hospodárskeho dvora v M. v smere od cesty a od bytovej zástavby ekologickú bariéru vo výške najmenej 7 metrov, ktorou zabráni obťažovaniu navrhovateľov pachmi a inými imisiami, vybudovať ochranné hygienické filtračné zariadenia vo všetkých objektoch predmetného hospodárskeho dvora, v ktorých sú ustajnené hospodárske zvieratá, ďalej pri prevádzke svojich nákladných

automobilov, traktorov a iných mechanizmov používať pri vjazde a odjazde zo svojho hospodárskeho dvora poľnú príjazdovú cestu nachádzajúcu sa vedľa rieky Nitry. Zároveň rozhodol o náhrade trov konania medzi účastníkmi a o náhrade trov štátu.

Krajský súd v Trenčíne na odvolanie navrhovateľov rozsudkom z 29. apríla 2009 sp. zn. 5 Co 59/2009 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Odporcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu navrhovatelia podali dovolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Súd prvého stupňa vykonal vo veci podrobné a rozsiahle dokazovanie, svoje rozhodnutie oprel o znalecké posudky, ktoré však nesprávne vyhodnotil. Nesúhlasili s jeho výkladom obsahu pojmu “nadmieru primeranú pomerom“, pretože Občiansky zákonník ani žiadna právna norma tento pojem neupravuje, bližšie nedefinuje. Odporca závažným spôsobom porušil predpisy a ustanovenia stavebného zákona, keď v rozpore s projektovou dokumentáciou nedobudoval filtračné zariadenia a výduchy ventilačného systému v hospodárskych objektoch odporcu, ktoré nedosahujú potrebnú výšku (3 m namiesto 5 m). Ďalšie námietky dovolateľov smerovali voči nesprávnemu postupu znalcov Ing. K.. a Ing. S. pri vypracovaní znaleckých posudkov. Nesúhlasili s názorom odvolacieho súdu, že nepreukázali, že by postupom odporcu dochádzalo k zasahovaniu do ich vlastníckych práv. Odvolací súd na základe nedostatočného a neobjektívneho znaleckého dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa dospel k nesprávnemu skutkovému záveru, ktorý nesprávne právne posúdil. Z uvedených dôvodov žiadali napadnutý rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Odporca vo vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie ako nedôvodné zamietnuť a priznať náhradu trov odvolacieho konania v sume 71,93 €. Odvolací súd posúdil vec podľa správneho ustanovenia Občianskeho zákonníka, pričom neuznal subjektívny názor a pocit navrhovateľov, že reálny a prípustný stav, ktorý sa v danej lokalite nachádza, by bol z pohľadu prítomnosti škodlivosti, hluku, pachu a iného rušenia nad obvyklú, štandardnú, tolerovateľnú, či inými normami prípustnú mieru. Ak odborné stanoviská všetkých vyjadrujúcich sa inštitúcií ako i znalcov hodnotia tento stav ako možný, prípustný, dovolený, nachádzajúci sa pod hranicou prípustných noriem, potom nie je možné o žiadnu normu oprieť subjektívne hľadiská navrhovateľov, ktorí majú pocit, že odporca porušuje všeobecne platné normy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpení advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno týmto opravným prostriedkom napadnúť.

V zmysle § 236 ods. 1 O.s.p. možno dovolaním napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. Dovolanie proti rozsudku je prípustné, ak je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.). Dovolanie je prípustné aj proti rozsudku odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Dovolanie je prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Prípustnosť dovolania navrhovateľov nemožno vyvodiť z vyššie uvedených ustanovení, lebo napadnutý nie je zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, dovolací súd v tejto veci dosiaľ nezaujal záväzný právny názor a v napadnutom potvrdzujúcom rozsudku odvolací súd nevyslovil prípustnosť dovolania.

So zreteľom na to by dovolanie navrhovateľov mohlo byť procesne prípustné, len ak by napadnuté rozhodnutie bolo vydané v konaní postihnutom závažnou procesnou vadou v zmysle § 237 O.s.p. O vadu takejto povahy ide vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Treba uviesť, že z hľadiska § 237 O.s.p. sú právne významné len tie procesné nedostatky, ktoré vykazujú znaky procesných väd taxatívne vymenovaných v písmenách a/ - g/ tohto ustanovenia. Iné vady, i keby k nim v konaní došlo a prípadne by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), nezakladajú prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia.

Navrhovatelia vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. v dovolaní namietali a v dovolacom konaní ani nevyšli najavo. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodit'.

K námietke dovolateľov, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), je potrebné uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Súd ale právnym posúdením veci neodníma účastníkovi konania možnosť uplatnenia jeho procesných práv v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. (vid' uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 112/2001 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 43/2003 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 50/2002 uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 1/2003). Právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov je Najvyšším súdom Slovenskej republiky považované za relevantný dovolací dôvod, ktorým možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie (vid' § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), zároveň je ale zhodne zastávaný názor, že (ani prípadné) nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov nezakladá procesnú vadu konania v zmysle § 237 O.s.p. (porovnaj napríklad rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 102/2004, sp. zn. 2 Cdo 282/2006, sp. zn. 3 Cdo 174/2005 a sp. zn. 4 Cdo 165/2003).

I keby tvrdenia dovolateľov boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľmi vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p.; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmaniu, a preto ani zohľadniť vecné nesprávnosti rozhodnutia. Pokiaľ teda v danom konaní došlo k nesprávnosti tejto povahy, nie je možné ju napraviť v konaní o dovolaní podanom v zmysle § 236 O.s.p.

K námietke navrhovateľov uvedenej v dovolaní, že súdy nesprávne vyhodnotili výsledky vykonaného dokazovania treba uviesť, že v zmysle § 132 O.s.p. dôkazy hodnotí súd

podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Nesprávne vyhodnotenie dôkazov nie je vadou konania v zmysle § 237 O.s.p. Pokiaľ súd nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu vecne nesprávne, no táto skutočnosť ešte sama osebe nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. (pre úplnosť treba dodať, že nesprávne vyhodnotenie dôkazov nie je samostatným dovolacím dôvodom ani vtedy, keď je dovolanie procesne prípustné – viď § 241 ods. 2 písm. a/ až c/ O.s.p.).

Rovnako je na tomto mieste potrebné uviesť, že procesnú vadu konania v zmysle § 237 O.s.p. nezakladá ani to, pokiaľ súdy svoje rozhodnutie založili na neúplných skutkových zisteniach. Nedostatočné skutkové zistenie má za následok vydanie vecne nesprávneho rozhodnutia súdu, samo osebe ale nie je vadou konania v zmysle § 237 O.s.p.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v prejednávanej veci je dovolanie navrhovateľov podľa Občianskeho súdneho poriadku procesne neprípustné. So zreteľom na to ich mimoriadny opravný prostriedok odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúci proti rozhodnutiu, proti ktorému je dovolanie neprípustné. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nemohol sa zaoberať vecnou správnosťou napadnutého rozsudku odvolacieho súdu.

Dovolatelia neboli v dovolacom konaní úspešní. Právo na náhradu trov konania vzniklo odporcovi (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.), ktorý podal návrh na rozhodnutie o priznaní náhrady trov konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a trovy dovolacieho konania vyčíslil vo vyjadrení k dovolaniu. Dovolací súd mu priznal náhradu spočívajúcu v odmene advokáta (ktorý ho zastupoval už v konaní pred súdmi nižších stupňov) za jeden úkon právnej služby poskytnutý vypracovaním písomného vyjadrenia k dovolaniu [§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“)]. Sadzbu tarifnej odmeny určil podľa § 11 ods. 1 vyhlášky vo výške 53,49 €. Tarifná odmena s náhradou výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu (§ 1 ods. 3 a § 16 ods. 3 vyhlášky) 6,95 € a 19 % daň z pridanej hodnoty (§ 18 ods. 3 vyhlášky) predstavuje spolu 71,93 €.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. októbra 2009

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková